

HANS WERTHEIJM: „NU BEN IK DAN ÉCHT GESTOPT ALS ZWEMTRAINER”

OP DE DAG DAT HIJ 67 WERD, 1 FEBRUARI, IS HANS WERTHEIJM NA EEN KLEINE DERTIG JAAR BIJ DE ZWEMAFDELING VAN AZC DEFINITIEF GESTOPT ALS HOOFDTRAINER. OORSPRONKELIJK DACHT HIJ EIND VORIG JAAR TE VERTREKKEN, MAAR UITEINDELIJK WILDE HIJ DE KAMPIOENSCHAPPEN VAN JANUARI NOG MEEMAKEN. GEEN ONVERWACHT AFSCHEID WEGENS VERMEENDE GEZONDHEIDSPROBLEMEN DUS, MAAR DESONDANKS WEL EEN EMOTIONELE GEBEURTENIS. NU DE RUST ENIGSZINS IS WEERGEKEERD, BLIKT HIJ MET DE ALPHENAAR TERUG.

Door Jolanda van Luinen

OVER VERWARRING

Wel of niet stoppen, wel of geen gezondheidsproblemen. Hoe zit dat?

„Dat is een raar verhaal. Een tijd geleden ben ik eens geïnterviewd voor een krant. Ik vertelde toen naar waarheid dat ik geen plannen had om te stoppen bij AZC. Dat artikel hebben ze pas veel later geplaatst; net nadat ik bekend had gemaakt wél te willen stoppen. Vandaar de verwarring. En over de gezondheidsproblemen: ik was nog niet helemaal hersteld van een bronchitis, maar ging wel fanatiek fysiosporten. Daardoor ben ik in de sporthal onwel geworden. De dokter heeft gelukkig verder niets kunnen vinden.”

OVER AMATEURSPORT

U bent altijd een fanatiek sporter geweest, maar geen zwemmer, toch?

„Dat klopt. Ik heb veel sporten beoefend, maar blonk nergens in uit. Van amateur boksen heb ik veel plezier gehad. Niet alleen krijg je er een topconditie van, maar ook souplesse, snelheid en een vechtersmentaliteit. Voetballen heb ik tot mijn 48ste gedaan. Daarnaast liep ik elke dag een rondje hard, deed ik mee aan prestatielopen en stapte ik regelmatig op de racefiets. Hoewel ik toen al zweminstructeur was, zwom ik alleen in de vakanties. Desondanks vind ik dat zwemmen een verschrikkelijk gezonde sport is.”

OVER STOPPEN EN DOORGAAN

Naast uw eigenlijke werk, bleek uw ‘bijbaan’ bij AZC de rode draad, niet waar?

„Dat klopt. In 1971 ben ik bij AZC begonnen als trainer en ik ben er in totaal 27 jaar gebleven. Tussendoor ben ik namelijk gestopt én ik ben een periode bij De Dolfijn in Amsterdam werkzaam geweest, in de tijd dat het bij AZC niet helemaal soepel liep. De Dolfijn, een grote, professionele club, had mij gevraagd les te geven aan jongeren. Met een bloedend hart heb ik die overstap gewaagd, maar na drie jaar vond ik het genoeg en kwam ik terug bij AZC.

OVER SUCCESSEN

Wat kunt u vertellen over 27 jaar bij AZC?

Hans Wertheijm stopt met bloedend hart met het geven van zwemtrainingen.

Foto: Wil Kokelaar

„Op de schoonspring- en triatlonafdeling na, heb ik aan heel AZC training gegeven. Met de zwemafdeling gingen we in de jaren 70 op trainingskamp, als voorbereiding op de NK. Met succes, want vervolgens wonnen we drie keer goud en brons. Dat was de eerste keer dat AZC een Nederlands kampioen in huis had, wat onze zwemafdeling landelijke erkenning opleverde. Voorheen kwam AZC alleen in het nieuwe vanwege de poloprestaties. Uiteindelijk heeft de zwemafdeling veel gewonnen, zowel bij de junioren als de senioren. Op een gegeven moment zwommen de dames in de hoogste klasse en de heren een klasse lager. Men kon toen niet meer om ons heen. Destijds werkte ik in De Dillen, dat toen nog zwembad was. De ochtendtrainingen daar kenden een grote opkomst. Ik reed dan met mijn Peugeot 404 door Alphen om de kinderen op te halen. Op een dag stond er echter niemand klaar bij z'n voordeur. Toen ik aan het eind van mijn vergeefse rit bij het zwembad aankwam, stonden ze daar op mij te wachten. Wat bleek: het was die dag 1 april! Dat zijn leuke herinneringen.”

OVER KINDEREN

U kreeg steeds een nieuwe lichterling jongeren, terwijl u zelf ouder werd. Hoe was dat?

„Als je zo lang bij een club betrok-

ken bent, maak je de hele ontwikkeling van de zwemmer mee.” (met een knipoog) „Tegen de tieners zei ik dat ze heus verkering mochten krijgen, maar dan wel met iemand binnen de zwemclub. Daar trokken zij zich niets van aan. Van sommigen kwamen hun kinderen later bij mij op les. Er is veel veranderd in de loop der tijd. Kinderen hebben het tegenwoordig drukker en zijn veel mondiger. Wat voor een soort trainer ik was? Ik zorgde ervoor dat er een warm contact was. Zij die geen sterke thuishaven hadden, zagen mij als een vertrouwenspersoon. Ik was vroeger heel fanatiek, maar niet op een vervelende manier. Als er eens een woordenwisseling was - die had ik eerder met ouders dan met kinderen - dan wilde ik die zo snel mogelijk uitpraten, want ik kan niet lang kwaad zijn. Wel werd ik boos als er afgezegd werd voor de competitiewedstrijden. Wie zonder geldige reden afzegt, kan maar beter gaan dammen.

Nog een verschil met vroeger is dat er geen agressieve chloor bleekloog meer in het zwemwater zit. Of het toeval is of niet, sinds die tijd hebben kinderen veel minder oorklachten. Wel is het in zwembaden nog steeds verschrikkelijk warm.”

OVER DE BRAND

Naast hoogtepunten heeft AZC

ook dieptepunten gekend. Vertelt u eens?

„Tegenwoordig heeft de zwemafdeling circa 85 leden, maar op het dieptepunt waren dat er slechts 32. Nadat ik voor een periode was gestopt bij AZC, werd mij gevraagd om voorzitter van deze afdeling te worden. Maar dat bleek niets voor mij, met al die vergaderingen. Toch heb ik het de club weer een beetje van de grond gekregen door trainers aan te trekken. De nieuwe voorzitter vroeg me toen of ik zelf ook weer training wilde geven, voor een keer in de week. Uiteindelijk werden dat zo'n vijf keer. Het afbranden van zwembad De Thermen in 2006 was een heel moeilijke periode. Alle afdelingen zaten toen met de handen in het haar, want ze konden hierdoor veel minder uren gaan trainen. Dat op een gegeven moment het buitenbad van De Hoorn overdekt werd, was dus een hele vooruitgang. Rond die tijd trokken we een trainer uit Leiden aan, die een aantal van 'zijn' kinderen meenam naar AZC. Nu gaat het weer de goede kant op met de club.

Op het laatst gaf ik per week zeven trainingen van anderhalf uur. Dat werd teveel voor me, want dan ben je als trainer dag en nacht bezig. Daarnaast was er nog zoveel te doen binnen de zwemafdeling, dat kon ik niet meer opbrengen. Mijn vrouw zei toen wel

eens: 'Volgens mij vergeet je hoe oud je bent.' De keuze om na zoveel jaar te stoppen was een heel bewuste. Desondanks ging ik met pijn in mijn hart weg. Tijdens de afscheidsreceptie had ik een brok in mijn keel. Ik had niet gedacht dat het zo moeilijk zou zijn.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Hans Wertheijm verwachten?

„Al vaker ben ik gestopt bij AZC en ik denk dat men verwacht dat ik na een half jaartje weer terugkom. Maar dat gaat niet gebeuren. Op dit moment leef ik nog bij de klok, net zoals toen ik trainingen gaf. Toch merk ik dat ik meer rust heb om zelf te sporten: lekker wandelen met de hond, fietsen en fysiosport. Ik hoop dat ikzelf en de mensen om mij heen nog lang gezond mogen blijven. De rest wijst zich vanzelf.”

Naam: Hans Wertheijm

Geboortedatum: 1 februari 1941

Geboorteplaats: Amsterdam

Beroep: gepensioneerd zweminstructeur

Relatie: getrouwd met Betty Eerdhuijsen (62)

Kinderen: een dochter, een zoon en een kleindochter

Hobby: 'een en al sport'